Libro di varie figure alla greca con lettere greche

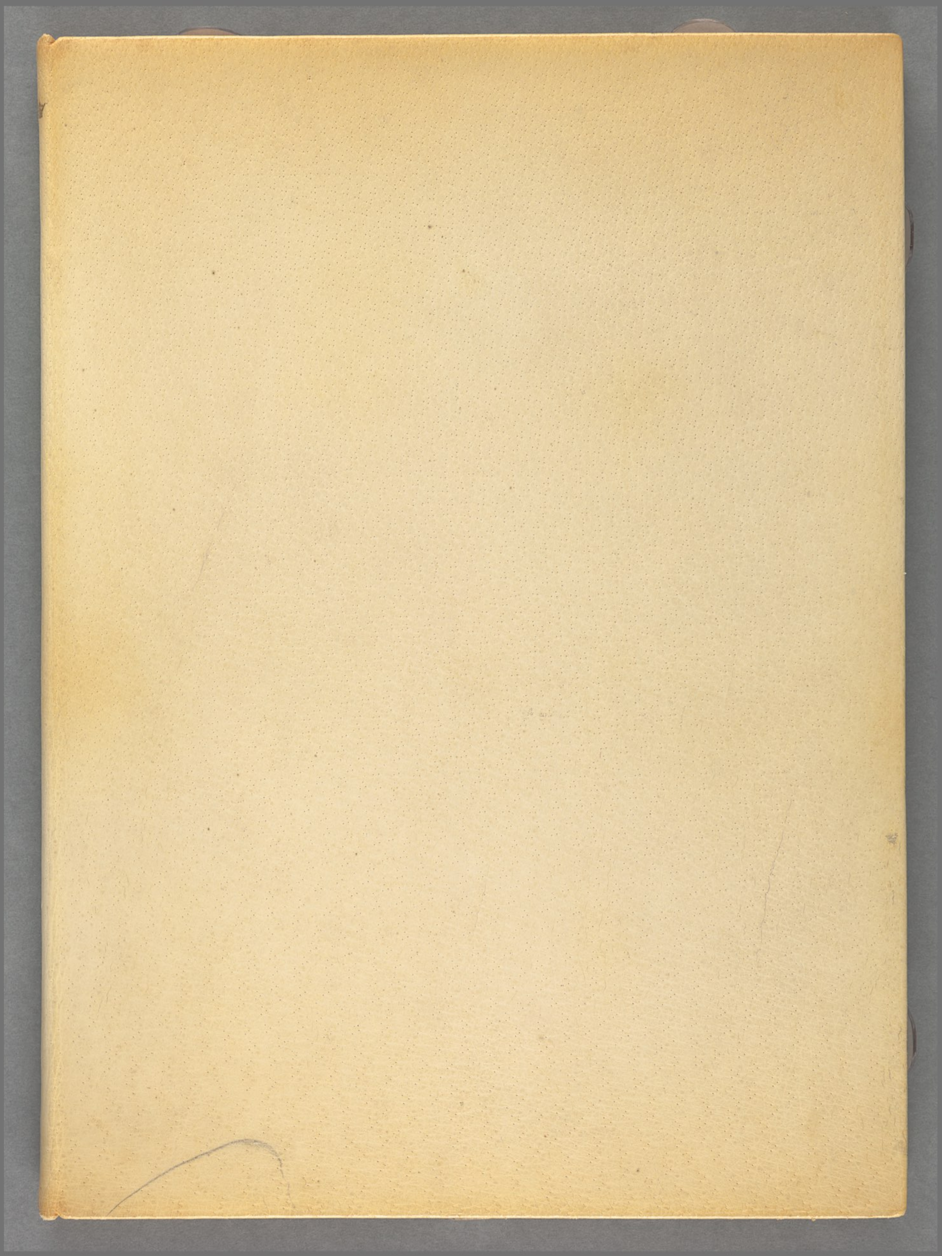

Va 4a

Tillkomstår 15--
Digitaliserad år 2015

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

Va 4a

Va 4a

BIBLIOTHECA REGIA HOLMIENSIS
KUNGL. BIBLIOTEKET STOCKHOLM
Va 4a

Va 4a

Libro breve di figure [illegible]
con lettere Greche

Va 4a

Va 4a

μωαμέθ

μπαγιαζίτης.

σελίμης.

σουλεϊμάνης

ὁ α^ον. μουσταφας σελίμης. κ(αὶ) ἄλλοι

+

λι Τὸν ἐχθρὸν ποῖον ἔνδοθεν κρύπτεις πλάνε· ὡς ἀμβλυωπὸς δεκαίως καταστρέφεις νέους
ἦν ὡς ἀλλοτρίους κλύδωνος ἔχεις μέσον· ἀλλ' ἀπελέγξει τὴν χολήν σου ὁ χρόνος.
ὄφις δὲ πνίξας καὶ τὰ ναχώσει τύχης· σὺ εἰς ταλυχεῖς καὶ τέθνηκας ἀθλίως.
καὶ χεῖρας ἐμπλέκεις καὶ πόδας διαστρέφεις· ὃς πραγμάτων ἔξωθεν αὐτὸν ἐξάγον.
ἀλλ' ὁ κύριος τῶν ὑπὸ φωσὶν φάγη· τίς γὰρ καλὸν δράσας, τὸ σοῦ κεινῶ ὄπτα.
ὁ τῷ ξένῳ φθέγματι συγκαταραμένος· πῶς οὐ καρμόσεις ἐλαθόντι τῷ βίῳ.
ὅς τὸ στόμα κλείσας εἰς ὑποπτέρους· πῶς ἀποδράσει ῥῆμα χρησθὲν τῇ πόλει.

Ἐν μέσῳ τοῦ ὄρους ἀρχὴ καὶ
ὑποπτέρων ἅμα χωθήσει.

τὸ αἷμα.

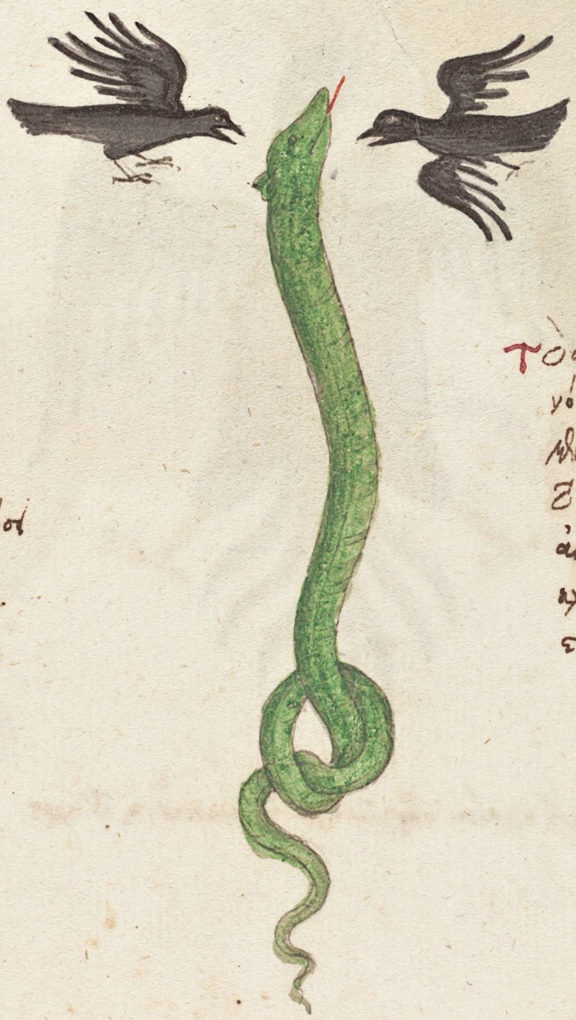

Καὶ τοῖς ἐν μέσῳ τοῖς σχήμασι δηλοῦν
τὸν χρόνον· ὁ δ' ὑστερήσας τοῦ
πρὶν τοῦ τέλους τὸ τέλος· ἀφελοῦ τὸ ὅλον καὶ
ὃν ὁ ὄφις τάχα εἰς μόνος· ὁ ποῦς γενήσεται
βρῶμα δεινοῦ ὡς ἀρχῆ.

Τὸ δεύτερον τῆς ἀνόμου ἀλλοτρίου, ἡ πλάνη
νότε πρὸς μεσημβρίαν ὄφις· ἡ πλάνη
μηνος μέλανι, καὶ μέγας ὄχλος· δεινῶς
τὸ φῶς κεφαλὴν ἀφηρημένος· γένος τοῦ
αἰσχρὸν τοῦ ἀφηλίου τῆς· οἰκοδομῶς
ἀχονήσεις σαυτὸν ἅμα καὶ τὴν πόλιν· καὶ σου
στεναγμὸν τοῦ θέρους καὶ τοῦ ἔαρ: +

μετάνοια

Δύσιον ἐπτέλου, καὶ τοῦ ὄρνης λιμπόλης· σαυρούχος ὄρνης, ἵππος σπανοκερασφόρος·

Μονάδος διπλῆς, καὶ γ'
προάλης μόνης· ξύφος
ἀριθμῶν ὕστερον ἐν τῷ
χρόνῳ· ὡς ἐκθατοῦντε-
φύκας ἡμερούχρόνου·
εὐξηκραλήσεις, σαυρίανου
λύπου μέσου.

Ὁ παμμέγιστος ὀρνίθων τῶν ἄλλων
μόνος· οὗτος παραλαβὼν ἀρχὴν
σαμεσημβρίας· ἐν ἱπποστάσω
ἡ ἐκ ἐστῆς ἡμέρας· πολουμε-
σούντος, ἀστρος τῆς ἡμέρας· +·

∞ Ϛ ἄλλαι ὀξεῖς ὡς ἐφρασεῖς τῆς κλάδος· ἀρχὴν ἔχων τὴν μονάδα καὶ τέλος·

Va 4a - I

Μοναρχία.

Χαὶ θρασὺς ὡς μάλιστα καὶ ταχὺς πέλεις, καὶ πρὸς μάχας ἕτοιμος ἀβύζης γένος.

Ἀλλ' ἴσασιν ἡ σὴ καρδία μὴ
λάβῃ χόλου:

Τόποις ἐνύδροις, καὶ παρέχει πόθους
ἐν οἷς τὸ ἀρχὴ καὶ τέλος κόρας πέλει

Ἔχεις σὺ πάντας τοὺς λόγους ἀκριβεῖς μόνας, καὶ ἐχρεμέτιζες ἀλεργὴν φιλίας

Va 4a

ἕτερος

Ὁ ἐλαύνων πάλιν καὶ ξένον ὄντως τύπον· δρέπανον καὶ ἔσοδον ὑποφέρει:

Δρέπανον φορεῖ τερα-
μωνόν στρέφω·
προσβολῇ δὲ πάντας
ἀναλώσας ξίφει·

Ναοὺς εἰδώλων πρὸς μικρὸν
ἀνεγείρεις· βαβαί, βαβαὶ δὲ
ξένους ἐν βίῳ αὐλοὺς γέρων·
ἤδη προσάδω, δόλοχυτον
ἐν μέσῳ:

Τεῖχος διανοούμενον πρόσθες στοιχείου· ἀφέσθαι δὲ τὸ παλαιὸν συνηγμένα·

Εὐγχροις

Οὗτος πεχορὶ ἐζαρίος
ἐξ ἄρματος ῥέχων·
ξίφος ἔρδον ἄνθρωπος
ὁρμῶν εἰς θέρος :

Στοιχεῖον αὐτό·
πρῶτον ἐκ πάσης
ἔρδον· τὸ μὲν τὸ
στοιχεῖον τοῦτο
λέπε·
Λαβὼν τοῦ ἄρχειν·
ὡς λέμνειν τέ
ἄχλόω:

Οὐφ ἔσται ὅσον πρὸ ἀρχὴν ἐμαθεῖς
ὅρα αὐτὸν ἀπάρχεται θερίζειν
τὸ ἔρδον φέρων, ἐν πᾶσιν ἔχει
πλῆος· ἐν ᾧ τὸ λοιπὸν ἀθέμιστον
ὡς μάστιγα·

Ψυχῆς σε ταῖς πλείω ὡς ἔρδον τέμνων ῥόδον, αὐτὸς αἰνετοῖς ἐκ τοῦ στεῖλον:
στοιχεῖον ἄρχειν, καὶ δρέπανον αὐτός σοι:

Va 4a

ὁμη

βοῦς δὲ τῇ ἐμπέζῃ καὶ λέχος ἀφαλήροφου, ὅσα ἦμ φαίνει τῷ ἰσότητι κ(αὶ) τῷ λιτρόπου.

αἰσσοφρονήσεις
σωφρονοῦντας
φιλήσους, ὅτι
τὰ λέγη χρηστὰ
λουτοῦ λέχους·

ὄνος ὁ ἐνωθεὶς ἐξάλματος
πλέους, καὶ τῶν κρεῶν κράτιστε
λειπῶν τὸ κρέας, ὡς ἐν βραχεῖ τοῦ
ἐμπλήσεις τοῦ τέλους :

ὃ μελήσας οἷος ὠφελεῖς μοι φίλος, πρὸς τὰ ἐστὶ ἔχεις ἀφ' ἑαυτοῦ ἄλλον πλέον.

4

ελίσμος·

ἄλλη τῆς ἄραβος δεύτερα σπύλινοτρόφος, ἢ τὸ πάλιν ἐκείνη ἡ πλωσονία γραφουμένη: +

φιλίκαδέ, ἡ πρεσα—
τορα στέφω·

δίσπην ἐμφέρουσιν
τοῦ πρᾶλους ὅλου:

ἡ φελχέδον αἰνησις ἐξημβλομένη· εἰς ἀφχάπλωτο γράφεται τῆς ἀφχάτης : +

αἷμα.

αἲ αἲ τάλαινα πολυπαθεστάτη πόλις·
ὄλεθρον τὸ οἰκεῖον ἐναποσβήσεις φάος·
τιμὰς καραλήσεις πρὸ μακροῦ κάπτα χρόνου
σφαγαῖς τὸ ἔνδον καὶ προχύσεις αἱμάτων.

καὶ πρὸς μάχην ἔμφυλον
ὀργίσωσιν· νίρι θρων
ἔσοπον ταραχθήσονται ἐκεῖ-
φη· πρὸς χιλιάδας
ἐξ ἑπτὰ μετρουμένας.

καὶ πᾶς ἀσελγὴς καὶ φθόνου
κεχρημένος· μοιχὸς ἅρ-
παξ ἄδικος ἀρρενοφθόρος
τάχιστα λεύσουσι πυρ-
μάχου φάος.

Τῆς ἑνδεκάτης ἀρετῆς οὐαὶ χρόνοις· καὶ πέντε προφητεία τῆς μοναρχίας.
δράκοντος σύριζουσι τῆς βουλευόμενοι.

εὐχαριστά

Τὴν ἀχόρταστον ὑποφέρεις δίψαν, καὶ μακροθύμως τὴν φρένα χαλινώσας·
ὡς ἄλλος πρέσβυς καὶ πολύολβος ἀχέφρων, ἢ τῶν δὲ διὰ τοὺς ἐγγάτους ἐπάταξας·
τοὺς ὅλους ἀφεὶς οὕτω τὰ ἄθλια ἀλλήλους: +

ἄξιος ἀξ

Τῶν β δεργοντ

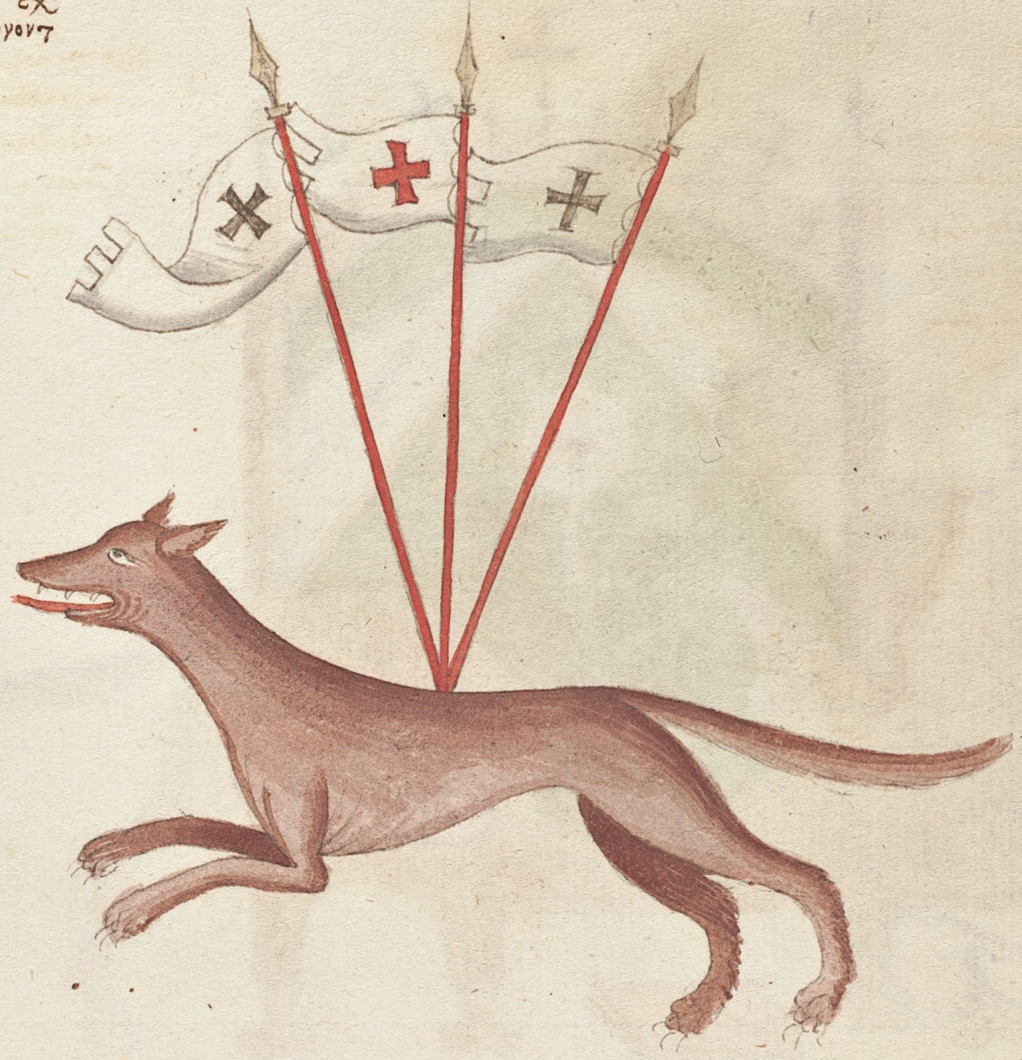

καὶ προσθεὶς τοῦ αἵματι ἐκχυθέντων, οὐδεμίαν εἶπας τὰς χεῖρας εὐχαρίστως,
Καὶ βραβεῖον εἴληφας ἐν τέλει ζωοδότηρου:

Οὐαί σοι ἑπτάλοφε ὅταν θέλουσιν στοιχεῖον εὐφημίζειν εἰς τὰ τείχη σου. Τότε ἤγγικεν ἡ πτῶσις, καὶ ἀπώλεια τῶν δυναστῶν σου. καὶ τῶν ἀδίκαια κρινόντων.

Ὡς ἔχεις τοὺς δακτύλους ἀμφοτέρους δρεπανωτούς, ὡς ἐξ δρεπάνου τῆς ἐρημώσεως, ἦλθεν ἐν τῷ ὕψει σου βλασφημίας.

Va 4a

Ἰσαάκιος σὺ αὐτὴν φόνου αἵματος·

Ἰσαὰκ, πρίαχ·

Βλέπε δέ σου ὅτι θεῖα φρονῶν, καὶ τὰ θεῖα φέρεις ἐπωνυ-
μίαν Κομνηνὶς ὄνειδος γένηται· καὶ τὸ πόσον ἀναβαθμῶν ἀνδρείαν
καρίσει· καὶ μεγάλως ἀρχιερατῆσαι θέλοις· ὁ φονοσημό-
βολος ἀρχιερεὺς· οὗ τὸ ὄνομα Ἰωάννης καὶ ἀποκαλυφθήσεται
ὁ Ἰχιμηθὺς ἐπώνυμος κυναγχές:

Εὐσέβεια

Τί ὦ παῖ βλέπω οἰκοῦν, ἀλλὰ δεῦρο μοι ξένε
θρήνους προλείπων, καὶ βίον τὸν ἄστρωτον
ἀνεξήγητον ὅμηρος καὶ καλεῖ σύγνωστος μόνος.

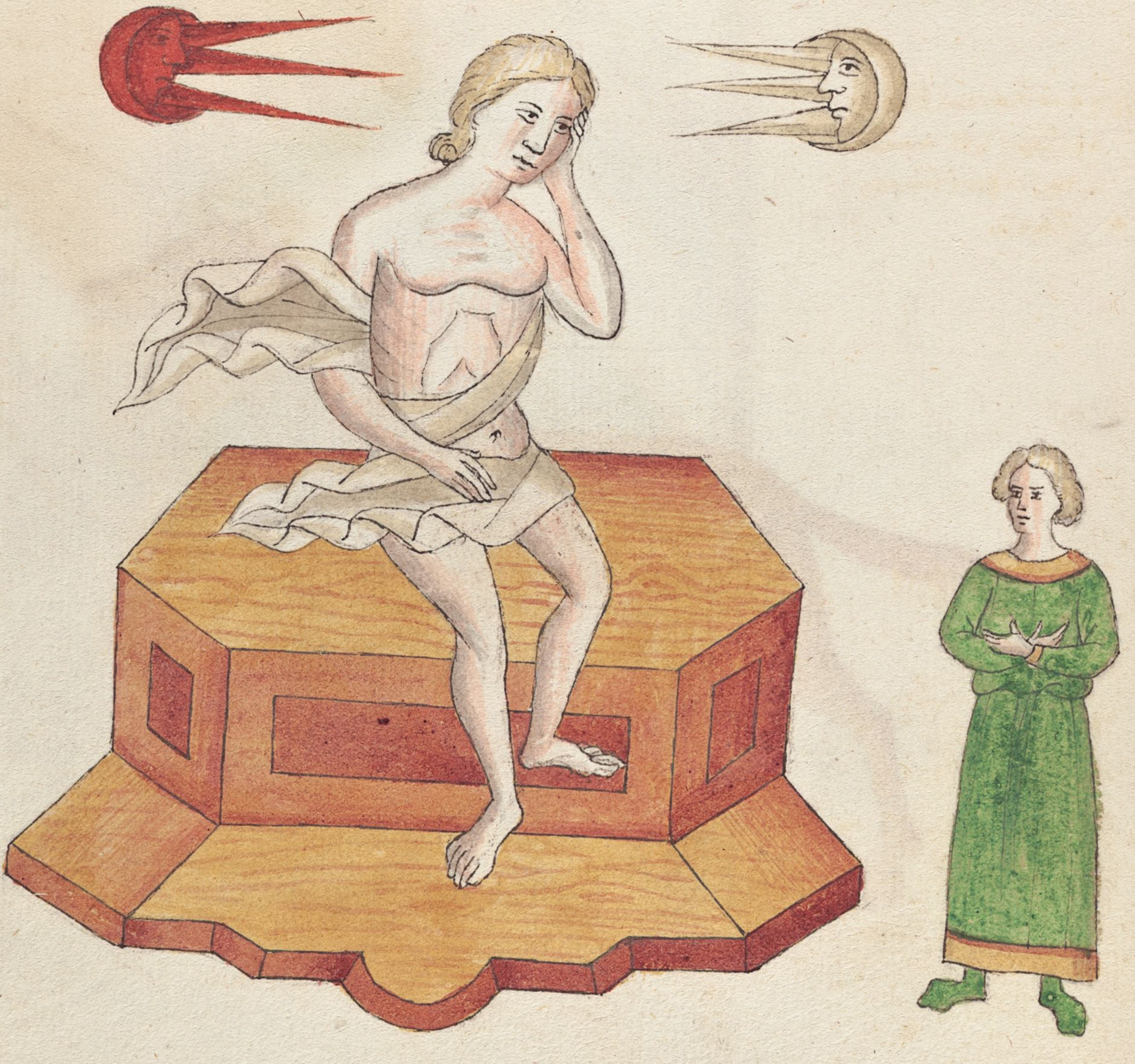

Σὺ ἀναστὰς τοὺς καλλίστους πάντων σκορπίσας, ἀδικίας ἐπλατύνθης ἐν μέσῳ σου.
ὅτε τοῦ μείζονος ἀστὴρ ὀφθήσεται μέγας· γυμνὸς πάλιν ὁδεύσου εἰς τὴν πεθαμένα

ἀσέβεια·

Ὁ νεκρὸς ἤδη καὶ τὸ λεχθὲν ὀψόμενος·
οἴδασι πολλοὶ ἀλλ' οὐδεὶς τοῦτον βλέπει·
ὡς ἐγερθῇ δὲ φανερῶς τοῖς ἀνθρώποις·
σκῆπτρα κρατήσει τῆς ὅλης βασιλείας·
τέλος τοῦ ὀφθεὶς ἐν πόλω ἀκλονούμενος

Πραΐω μὴ ἐγείνου, τὸ μᾶλλον
ὀξύτατον εἰς δεινὰ καὶ μᾶλλον
ἐς πάλιν ἕξεις ἐπὶ λόφῳ
τὸ κράτος·

Ν
ε
ο
υ
τ
η
ζ
ε
ι
α·

Κέρυξ ἀσφαλὴς τρεῖς τὸ ἀναφωνήσει μέγα· ἄπιθι σπουδῇ πρὸς δυσμὰς ἐπὶ τοῦ λόφου
εὑρήσεις ἄνδρα σκέπων ἐμὸν φίλον· μύωπα πρᾶον μείλιχον.

πρόλιμος τῆς

Ἰδοὺ πάλιν ἄνθρωπος ἐκ πρώτου γένους ·
κεῖ βαίνος ἐς γῆν ξίσαναρίθμους κύκλους ·
γυμνὸς πρὸς εἰσὶν ἐκ πέτρας ἀνηχίου ·
ἐκ δευτέρου λάμπουτος ἄρχεται βίου ·
εἰσιὸν πάλιν ξοΐας ἀληθεστάτης ·

ζ

ἐλάβεια

Πλὴν ὦ ἀφ' ἰδέας ἁγίων διπλουμένη ·
βηλ ἡλίου πηγὴν νεκρὸς ἡ πέτρα ·

προαίρεσις

Δέξαι τὸ δῶρον μὴ ἵνα τὸ ἀναγκαῖον ἐσθίῃς, ἀλλὰ λαβὼν μάλιστα τὸ εὐτυχοῦς ἔχῃ·
ἢ πρὸς καλὸν ἀθανάτων πλουσίαν· ἀλλ' αὐτὴ πολὺ μᾶλλον δεδοικέναι τὸ εὐχεῖ
καὶ τὸ ἀπαλλάττον τοῦτον ἔχειν μόνον· τοῖς δὲ πολλοῖς ἐπιτυχοῦσι μᾶλλον χρόνου
μιᾶς δεκάδος ἀθρόως πληρουμένου. καλῶς τελευτῇ τὸ ἀγαθὸν πληρουμένον.
ἢ δηλητήριος ἀτεχνίαν εἰς δόξαν. ἀφ' ἧς ἄριστον τὸ ... καθαρ...
ἐπουράνιον τὶ τὸ προστεθειμένον δέξαι. καλῶς ... ἐν ἀρχαῖς ...
καλοῦ ... ἐμπλῆσον ἀπασῶν ... ἢ πρὸς μονὰς ...
λύουσι γὰρ ἀρχὴ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τέλος.

Καλοῦ βίου ἔλεγχας ἐξ ἀδελφῶν.
ἐξ ἀρετῆς τὸ σχῆμα, ἀλλ' ἔχεις πλέον.
ἀλλ' οὐ τὸ πλάτος ἀρίστα προνοεῖς χάριν.

Φθόνος σφάσας τὸ προκρίνη σου τῶν βλαβερῶν, ἀναποσχήσεις τοῦ δυσπληροῦχι

Va 4a

Va 4a

Va 4a

Va 4a

Va 4a

Va 4a

Va 4a

Va 4a

Va 4a

Va 4a

Va 4a

Va 4a

Va 4a

Va 4a